

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 510/2026
06.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе у саизвршилаштву из члана 219а став 2. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Милоша Симоновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 1К.бр.681/2024 од 30.07.2025. године и Вишег суда у Лесковцу 22Кж1.бр.173/25 од 09.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Милоша Симоновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу 1К.бр.681/2024 од 30.07.2025. године и Вишег суда у Лесковцу 22Кж1.бр.173/25 од 09.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу 1К.бр.681/2024 од 30.07.2025. године окривљени АА и ББ су оглашени кривим због извршења кривичног дела грађење без грађевинске дозволе у саизвршилаштву из члана 219а став 2. у вези члана 33. КЗ и изречене су им условне осуде тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по 6 (шест) месеци које се неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 1 (једне) године од правноснажности пресуде не учине ново кривично дело, те су окривљени истовремено осуђени на новчане казне у износу од по 50.000,00 (педесетхиљада) динара које су дужни да плате у року од 15 дана од правноснажности пресуде, а уколико то не учине исте ће се заменити казнама затвора и то сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне једним даном затвора. Окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка солидарно плате Основном јавном тужилаштву у Лесковцу износ од 30.864,18 динара, као и да на име паушала плате суду износе од по 8.000,00 динара, а све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу 22Кж1.бр.173/25 од 09.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Милоша

Симоновића и потврђена је пресуда Основног суда у Лесковцу 1К.бр.681/2024 од 30.07.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Милош Симоновић, наводећи као разлог побијања повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а у образложењу захтева повреду одредбе члана 16. став 5. ЗКП и погрешно утврђено чињенично стање, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да сагласно члану 492. ЗКП преиначи пресуде Основног суда у Лесковцу 1К.бр.681/2024 од 30.07.2025. године и Вишег суда у Лесковцу 22Кж1.бр.173/25 од 09.10.2025. године тако што ће према окривљенима одбити оптужбу или да у целини укине наведене пресуде и предмет врати на нови поступак.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљених АА и ББ као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду одредбе члана 16. став 5. ЗКП, истицањем да је суд у конкретном случају требало да реши у корист окривљених, будући да током поступка није на несумњив начин утврђено да су окривљени учинили кривично дело грађење без грађевинске дозволе у саизвршилаштву из члана 219а став 2. у вези члана 33. КЗ, а не да све спорне чињенице тумачи на штету окривљених. Поред тога, бранилац окривљених у поднетом захтеву истиче и да је суд погрешно утврдио чињенично стање и погрешно оценио изведене доказе, а посебно исказ сведока ВВ и налаз и мишљење вештака геодетске струке Горана Стојановића, дајући при томе сопствену анализу и оцену изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним пресудама, а из које по браниоцу недвосмислено произилази да је суд погрешно закључио да се ради о новоизграђеном објекту за који је потребно прибављање грађевинске дозволе, а не о реконструкцији постојећег помоћног објекта у пољопривредном газдинству, погрешно утврђујући по браниоцу и време извођења радова пошто су радови на реконструкцији

постојећег објекта завршени 2016. или 2017. године, а 2021. године је само извршена замена црепа, тако да је по браниоцу у конкретном случају дошло и до наступања застарелости кривичног гоњења против окривљених, при чему је по браниоцу у конкретном случају требало одредити и вештачење од стране вештака грађевинске струке, а који сви наводи браниоца окривљених суштински представљају повреду одредбе члана 440. ЗКП. Осим тога, бранилац окривљених у поднетом захтеву истиче и да у образложењима побијаних пресуда нису дати разлози о одлучним чињеницама, а и они разлози који су дати су потпуно нејасни и у знатној мери противречни, а који наводи браниоца би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Такође, бранилац окривљених у поднетом захтеву истиче и да другостепени суд није у образложењу другостепене пресуде дао ваљане разлоге о свим битним жалбеним наводима одбране и то посебно о жалбеним наводима којима је указано да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање које је довело до погрешне примене материјалног права, а који наводи браниоца би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 460. став 1. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљених нижестепене пресуде побија због повреда одредаба члана 16. став 5, члана 438. став 2. тачка 2), члана 440. и члана 460. став 1. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљених оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Милоша Симоновића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић